

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 3T/57/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010353
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8317010353.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Ivanom Daňom v trestnej veci obžalovaného H. H. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1Pv 116/17/7702 zo dňa 02.05.2017 podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. marca 2019 v Humennom takto

rozhodol:

Obžalovaný H. H. S. V. T. L. , nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., B. XXX/XA, S. R.,

je vinný , že

1.

ako otec mal. Z. H., nar. XX.XX.XXXX a mal. H. H., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. XXC/XX/XXXX zo dňa 02.12.2014 potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. XXCoP/X/XXXX zo dňa 20.01.2016, ktorým boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky H. H., nar. XX.XX.XXXX, od 02.11.2016 až do vydania uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia vyšetrovateľa OR PZ, OKP Humenné zo dňa 17.02.2017 sp. zn. ČVS: S.-XX/X-Y.-P.-XXXX, odmietal maloleté deti vydať matke H. H. aj napriek tomu, že voči nemu boli opakovane použité opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu, a to konkrétne výzva Okresného súdu Humenné sp. zn. XXEm/X/XXXX zo dňa 01.04.2016 a uznesením sp. zn. XXEm/X/XXXX zo dňa 29.06.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. XXCoE/XXX/XXXX zo dňa 12.10.2016 mu bola uložená aj poriadková pokuta vo výške 200,- eur,

2.

v dobe od 17.02.2017 až do 24.07.2018, kedy došlo ku schváleniu dohody rodičov maloletých detí o zverení detí a úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. XXP/XXX/XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.08.2018, nerešpektoval rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. XXC/XX/XXXX zo dňa 02.12.2014, ktorým súd zveril mal. Z. H., nar. XX.XX.XXXX a mal. H. H., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky H. H. a upravil styk otca s mal. Z. H. a mal. H. H. tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. a každý nepárny týždeň v utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., pretože odmietal vydať maloleté deti matke H. H.,

t e d a

v bodoch 1, 2 po tom, čo proti nemu boli bezvýsledne použité opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí, maril výkon takéhoto rozhodnutia,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1, 2 pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 349 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3, § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. na samostatný peňažný trest vo výmere 300,- /tristo/ eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd mu ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal na obžalovaného H. H. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe sp. zn. 1Pv 116/17/7702 zo dňa 02.05.2017.

Súd vo veci vydal dňa 29.05.2017 trestný rozkaz, ktorým obžalovaného uznal za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe, uložil mu peňažný trest vo výmer 300,- eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Obvinený proti tomuto trestnému rozkazu podal odpor, v dôsledku čoho súd vo veci určil termín hlavného pojednávania.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný odmietol uzavrieť dohodu o vine a treste a spáchanie trestnej činnosti naďalej popieral. Dokazovanie súd vykonal výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne - matky mal. detí, ostatných svedkov, prečítaním záverov znaleckých posudkov a listinnými dôkazmi, ktoré tvorili obsah trestného spisu. Keďže na súd napadla v priebehu konania - dňa 01.03.2018 ďalšia obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné, súd uznesením spojil trestné veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. XT/XX/XXXX a XT/XX/XXXX na spoločné konanie a rozhodnutie s tým, že ďalšie konanie sa bude viesť pod sp. zn. XT/XX/XXXX.

Obžalovaný H. H. v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní trval na tom, že je nevinný. Uviedol, že jeho deti dlhodobo odmietajú ísť k matke, lebo ich bila, preto Z. nebola u svojej matky už 7 rokov a mal. H. už tri a pol roka. Momentálne sa však syn nachádza u matky, jeho bývalej manželky, ktorá ho niekoľkokrát vyzývala, aby jej deti odovzdal. On jej deti prišiel odovzdať pred nákupné centrum Tesco Snina, no deti odmietli ísť s matkou. Raz v marci roku 2016 ho požiadal ÚPSVaR v Humennom odovzdať deti matke na úrade práce, kde deti priviezol, tam strávili deti zhruba hodinu s matkou, no Z. sa po hodine zrútila na zem. Kolízna opatrovníčka mu nariadila zobrať deti naspäť, lebo sú rozrušené. Veľakrát sa stalo, že manželka ho požiadala deti priviesť pred nákupné centrum Tesco, ale ona neprišla. V minulosti sa možno stokrát stretli pred Tescom. Stretnutia s matkou prebiehali tak, že on prišiel pred nákupné centrum Tesco, doniesol deti aj veci, no deti odmietali ísť s matkou, malý utekal do auta a Z. s ňou ani nekomunikuje. Syn H. ho chytal za ruku, že on nikde nejde. Manželka mala hocikedy možnosť prísť k deťom do školy. Dcéra Z. je veľká, do školy aj zo školy chodí už sama. Pred odovzdaním matke deťom vysvetlil, že musia k nej ísť, že ich má zverené súdom, že on bude mať z toho zbytočné problémy, no deti napriek tomu nechcú chodiť. Deti mu boli zverené predbežným opatrením súdu v roku 2011, pretože Z. sústavne odmietala ísť k matke, ktorá ju bila. Styk bol upravený tak, že matka sa s nimi môže stretávať od piatku od 18. hodiny do nedele do 18. hodiny. Dcéra Z. celkom odmietala ísť k matke, syn chodil k matke cez víkendy, keďže bol malý. V marci roku 2012 si bývalá manželka prevzala syna a on ho nevidel potom 11 mesiacov. S dcérou Z. chodili každú nedeľu pre neho, no za 11 mesiacov neotvorila ani raz dvere. Od roku 2013 do 2014 syn chodil k matke, no začal udávať, že ho matka bije, mal žalúdočné problémy, začal hnačkovať. Od roku 2014 syn prestal chodiť k matke a nechodil až do decembra 2017, teraz od decembra je stále u nej. On ho ani nevidel, dcéra Z. bola 23.12.2017 u svojej matky navštíviť svojho brata, no matka jej dvere neotvorila. Starý otec jej odvetil z okna, že ju nepozná a čo tam chce. Podľa neho deti preto radikálne matku odmietajú, lebo v minulosti užívala alkohol a bila ich. V roku 2011 jej bolo zadržané vodičské oprávnenie, lebo odmietla krvnú a dychovú skúšku a bola riadne odsúdená súdom. Napriek tomu v roku 2012 v súdnoznaleckom dokazovaní nikto deti nebral do úvahy a znalkyňa tvrdila, že deti si vymýšľajú, že on ich presviedčal, že on im nahovoril, že matka ich bije. Keď mu rozsudkom OS Humenné sp. zn. 19P/15/2016 zo dňa 13.04.2016 určený dohľad ako výchovné opatrenie spolupracovať s orgánom sociálnoprávnej ochrany a kurately Humenné, zúčastňovať sa konzultácií na

referáte psychologicko-poradenských služieb, chodil na všetky stretnutia s psychologičkou C. spolu s deťmi, tie sa stretli vo vnútri s matkou a on čakal na chodbe. Stalo sa, že raz si predvolanie neprevzal, no telefonicky sa skontaktovali a sú v kontakte dodnes. Uviedol, že s matkou komunikuje SMS - správami, lebo mu nedvíha telefón. Matka vie, kde býva, no deti si osobne u neho doma nikdy neprevzala. Vie aj to, ktorú základnú školu deti navštevujú, no Z. nikdy v škole nenavštívila ani ju tam neprevzala, ale dvakrát- trikrát do roka sa bola pýtať v škole, aké má výsledky. Keď niekedy prišla za synom, ten sa správal odmietavo, chytal ho za ruku, a keď tam nebol prítomný on, tak bežal za triednou učiteľkou. Od decembra je u matky, lebo sudca nariadil výkon rozhodnutia a zobral zo školy syna H. počas vyučovania, dcéru Z. X.. Učiteľka mu vravela, že syn zvracal a skoro tam odpadol.

K druhému obvineniu na základe obžaloby doručenej súdu 01.03.2018, kde sa mu kladie za vinu spáchanie skutku od 17.02.2017 až doposiaľ, uviedol, že deti chodil matke chodil odovzdávať pred Tesco Snina, no deti nechceli s ňou odísť, aj keď ich presviedčal, aby šli, že sú jej zverené, stále to odmietali. Syn je prváčik, ráno ho dal do školy, poobede mala prísť pre neho mama, no on stále tvrdil, že má pre neho prísť on. Svedkom toho bola aj pani učiteľka. V decembri 2017 bol nariadený výkon súdneho rozhodnutia ohľadne detí, syna H. zobrali zo školy, a čo sa týka dcéry Z., výkon doposiaľ nebol uskutočnený. Teraz deti chodia k matke normálne po dohode, a to zhruba od februára tohto roku. Styk prebieha podľa písanej dohody na ÚPSVaR v Humennom tak, že syna H. bude mať každý druhý piatok do pondelka s tým, že opätovne na budúci týždeň dcéra má byť u matky od piatka do pondelka. Po vzájomnej dohode s bývalou manželkou je to tak, že dcéra tam ide spať už v stredu - štvrtok, s tým, že by aj syn H. bol dlhšie u neho. Tak to funguje dodnes, no dcéra Z. tam chodí iba kvôli bratovi. Dôvodom tejto zmeny bolo to, že bol nariadený výkon rozhodnutia, a keďže syn pri násilnom výkone v škole zvracal, nechce byť už viac ukradnutý zo školy.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul svedkyňu H. H. - matku detí, ktorá uviedla, že po viacerých opatreniach na dobrovoľné odovzdanie detí do jej osobnej starostlivosti na základe právoplatného rozhodnutia súdu obžalovaný ani raz nevykonal pokus k reálnemu odovzdaniu detí do jej osobnej starostlivosti. Uskutočnili sa nejaké stretnutia po právoplatnosti rozsudku v roku 2016, s deťmi sa stretávali v piatok pred Tescom po tom, čo bývalého manžela vopred telefonicky alebo cez SMS kontaktovala, aby sa dostavil. On prišiel s deťmi, ale bol stále prítomný, jej stretnutia s deťmi sa natáčali na mobilný telefón. Deti sú ním manipulované, takže odmietali byť s ňou a ona ich násilím nikdy netrhala. Vždy bola ona iniciátorkou, aby deti nadviazali s ňou kontakt. Tie ich stretnutia trvali 15-20 minút, a keď už nebol žiaden výsledok, odovzdala im darčeky, lebo stále prišla na stretnutia s niečím, rozlúčila sa s nimi, oni nasadli s otcom do auta a odišli. Snaha bývalého manžela o to, aby išli s ňou, nikdy nebola. Stále udržiavali očný kontakt, a keď sa syn na otca pozrel, tak od strachu neodpovedal. Je pravdou, že na niektoré stretnutia sa nedostavila, ale veľakrát to bolo len trojminútové meškania a on už tam nebol. Veľakrát sa nedostavil ani on. Ona je v kontakte aj s riaditeľkou školy, aj s triednym učiteľom školy, ktorú deti navštevujú. V lete 2017 sa jej podaril kontakt s dcérou Z. na dlhší čas ako na pár minút, kde už dcéra sama sadla k nej do auta a išli na nákupy, na pizzu, na zmrzlinu a zdržala sa s ňou viac ako dve hodiny, nemala s tým problém. Stále sa tešila, čo jej kúpila, lebo je v pubertálnom veku, rozprávali sa, smiali, a keď sa zotmelo, stále ju odviezla až pred dom. Syn ani raz neprišiel cez leto na stretnutie, lebo vraj nechcel ísť. Je to dlhých 6 rokov, odkedy ona odišla zo spoločnej domácnosti a odvtedy viacmenej sú deti u otca. Syna jej zobral už ako 8- mesačného, keď ho ešte kojila a odvtedy spolupracujú so sociálno-právnou kuratelou a stretnutia s deťmi sú u psychológa. Za tých 6 rokov boli vypracované 4 znalecké posudky, v ich záveroch je potvrdené, že deti sú manipulované bývalým manželom, ktorý ich negatívne ovplyvňuje voči nej ako matke a Z. už má syndróm zavrhnutého rodiča, pretože nie je s ňou. Posledný znalecký posudok je z 20.12.2017 od Dr. Eugena Čížeka z Prešova, ktorý potvrdil, že konanie otca detí je hodné trestného činu alebo má znaky trestného činu. Začiatkom roka 2018 mu bolo vznesené ďalšie obvinenie za ďalšie obdobie. Keď bol rozsudkom OS Humenné sp. zn. 19P/15/2016 z 13.04.2016 uložený dohľad a mali sa zúčastňovať konzultácií na referáte sociálno-psychologických služieb úradu práce Humenné, ona sa ho párkrát zúčastnila, ale on sa s deťmi nedostavil, nedvíhal telefóny, nepreberal listy.

K druhej obžalobe, ktorá bola podaná na obžalovaného uviedla, že výkon súdneho rozhodnutia obvinený maril aj v období od 17.02.2017 až doposiaľ. Deti jej priviezol na dve minúty, chvíľu sa s nimi porozprávala, poprípade dala im nejaký darček, sladkosť, a keď chcela, aby išli s ňou, v prítomnosti otca povedali nie, nasadli do auta a odišli. Fyzický nátlak na nich nikdy nerobila. Realizácia styku nefungovala preto, že otec detí zadržoval dlhých šesť rokov, a keď sa snažila s ním dohodnúť, on to ignoroval.

Prostredníctvom súdov a svojich žiadostí bola nútená podať trestné oznámenie, ktorých bolo niekoľko. Pri stretnutiach pred Tescom boli veľakrát prítomní cudzí ľudia alebo ľudia z jeho rodiny, ktorí ju surovo kamerovali na mobilný telefón, keď sa snažila komunikovať s deťmi, čo samozrejme vytváralo stresovú situáciu pre ňu aj pre deti. Až posledné dva mesiace jej otec deti odovzdáva, na základe ich vzájomnej dohody na úrade práce, no je to až po šiestich rokoch. Deti mala zverenú do svojej výchovy od februára 2016. Priznala, že nariadený výkon rozhodnutia a násilné odobranie syna H. zo školy aj v jej prítomnosti bol pre ňu najhorší zážitok v jej živote, ale nemala inú možnosť, ako sa k svojmu dieťaťu dostať. Bol podaný aj výkon rozhodnutia na odobratie mal. Z., ale na súde to dali zrušiť kvôli Z., aby jej nevytvárala stresovú situáciu tak ako pri H.. Už si našli cestu k sebe, čo sa týka vzťahov a ako matke jej srdce nedovolí ísť znova odobrať Z. zo školy. Tieto veci by sa nediali, keby otec prišiel, deti na styk prichystal, povedal im, aby išli s mamkou, naštartoval a odišiel. Keď aj s deťmi došiel, deti so sebou nikdy nemali zbalené veci, teda nejaké tašky, oblečenie alebo obuv s tým, aby išli bývať k nej. Momentálna situácia je taká, že na základe telefonického rozhovoru si deti odovzdávajú. Ona chodí s deťmi na výlety, robia si program, ale sú pod drobnohľadom otca, ktorý im stále vyvoláva.

Vo veci bol vypočutý svedok E. H., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol s H. H. odovzdať deti manželke, ona tam prišla, on jej deti odovzdal, ale syn nechcel ísť s matkou a aj dcéra povedala mame, že s ňou nepôjde, že jej to už raz povedala. Bol s ním tri-štyrikrát pred Tescom, a raz tam boli odovzdať deti a matka tam vôbec neprišla, aj keď čakali možno hodinu. Deti boli nervózne a malý vždy hovoril, že on ku mame nejde. Deti mali so sebou aj nejaké veci, ale nevie aké, lebo boli v taškách. Keď tam prišla matka, obžalovaný vyviedol deti vonku, potom sa obžalovaný s bývalou manželkou o niečom rozprávali, potom obžalovaný otvoril kufor s vecami pre deti a povedal im, nech si ich zoberú. Obžalovaný ešte prehováral deti, aby išli s mamou, no deti nechceli ísť. H. sa držal ruky a dupal na mieste nohami, že nechce ísť k mame. A dcéra povedala mame, že jej už svoje povedala, že s ňou v živote nepôjde. Celé odovzdávanie trvalo okolo trištvrté hodiny.

Takéto odovzdávanie sa konalo asi dva mesiace dozadu. Uviedol, že je s obžalovaným kamarát, spoznali sa, spriatelili a stretávajú sa raz - dvakrát do týždňa.

Aj svedkyňa H. L., sestra obvineného, uviedla, že bola prítomná pri odovzdávaní detí otcom matke, a to na ulici 25. novembra, kde predtým bývala bratova manželka, bolo to asi dva roky dozadu. Chodili tam každý piatok, keď mal deti odovzdať matke. Väčšinou im neotvárala dvere, ani sa neukázala na okno. Keď otvorila, tak po nich začala vrieskať, potom hádzať do auta mandarínky aj vajíčka, aby odtiaľ vypadli. Dcéra vystúpila z auta, išla zaklopať pod dvere a ona sa ani neukázala. Z. išla do rodinného domu s tým, že chcela vidieť svojho brata, ktorý bol ešte vtedy maličký. Odovzdávanie detí sa uskutočňovalo aj pred Tescom v Snine. Ona tam bola asi 20-25 krát, prišli pred Tesco, čakali polhodinku, hodinku a pani H. sa nedostavila. Keď prišla na odovzdanie detí, brat s deťmi vystúpil z auta a vravel, aby išli k matke. Malý H. sa držal svojho otca za ruku a nechcel ísť k nej ani sa ukázať. Dcéra jej povedala, že k nej nepôjde, že ich má nechať tak, že ona chce byť s otcom. Odkedy chodí malý do školy, tak chodil aj so školskou taškou s knihami. Predtým mali so sebou zubnú kefku, pyžamko, tepláky a veci, čo potrebovali.

Svedkyňa H. L. ako učiteľka mal. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že po príchode malého H. do školy vôbec nevedela, že je medzi rodičmi nejaký problém. Vodial ho otec a ráno k nemu chodila aj mama, stále mu niečo doniesla. Potom ho prišiel zobrať otec. Po čase vysvitlo, že je tam nejaký problém a že dieťa by mala vyberať mama a malo by byť u nej, na čo ju upozornilo vedenie školy. Z jej pohľadu sa chlapec tešil, keď bol s otcom a k mame ani nechcel ísť, nechcel brať ani jej darčeky. Ona si potom dávala pozor, kto ho vyberá z družiny a mamy sa správami pýtala, kto môže vyberať H.C.. H. teraz ide aj s mamou, a to od incidentu, keď ho prišli zobrať pred sviatkami asi šiesti ľudia a povedali, aby ho doviedla do jednej učebne, kde odrazu bolo veľa ľudí. Malý začal strašne plakať, ona ho po celý čas držala na rukách, nechcel ísť k mame, zvracal, bolo to hrozné. Ona ho prehovárala, lebo jej bolo jasné, že musí s mamou odísť. Nebolo to príjemné, aj teraz sa jej na to zle spomína. Keď je dieťa u otca, je pripravené na vyučovanie, ak je u mamky, je slabšie pripravené. P. H. jej vravela, že otec syna nahovára, ale ona to potvrdiť nevie, lebo osobne to nepočula. Dieťa nastúpilo do školy v školskom roku 2017/2018, teda popisované situácie sa odohrávali od mesiaca september 2017 až doposiaľ.

Svedok H. E. R. ako riaditeľ školy, ktorú navštevuje mal. H., veľa o situácii a prípade nevie s odôvodnením, že prípad tohto žiaka má na starosti pani zástupkyňa H. A. F. Vie o súdnom rozhodnutí, ktoré bolo vykonané na pôde školy pod dozorujúcim sudcom p. G. v decembri roku 2017 za prítomnosti vyššej súdnej úradníčky, dvoch vyšetrovateľov a troch zamestnancov ÚPSVaR. On nemá vedomosti,

čo sa dialo v rodine, ani z jednej strany, ani z druhej strany, aj keď sa niečo dopyčuli. Sledujú žiaka, jeho správanie, vzdelávanie a prístup rodičov, resp. starých rodičov pri preberaní žiaka domov alebo pri dovoze žiaka do školy. Stalo sa, že otec bol aj počas vyučovania na parkovisku vo svojom aute a čakal na syna, stalo sa to najmenej 5- krát. Brali to tak, že sa obáva o syna, ktorý chodí k nim do školy.

Za účelom preverenie tvrdení obžalovaného a ďalších svedkov, ktorí vypovedali ohľadom tejto trestnej veci, súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj H.. J. F., pracovníčku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné. Táto uviedla, že spisovú dokumentáciu na úrade evidujú od novembra 2015, vystupovali vo funkcii kolízneho opatrovníka maloletých detí v niekoľkých konaniach, v rozvoze manželstva, v úprave práv, v konaní o zmenu zverenia, o neodkladnom opatrení o zákaze styku. V rámci práce s rodinou podávali súdu správy, kde navrhovali, ako má súd rozhodnúť vo veci úpravy práv. Stanovisko k zvereniu detí bolo vypracované na základe šetrení, rozhovoru s deťmi, ako aj viacerých znaleckých dokazovaní, kde odporúčali zveriť deti matke. K právoplatnému zvereniu došlo právoplatnými rozsudkami, no vzhľadom k tomu, že otec mal deti vo svojej starostlivosti a neodovzdal ich matke v zmysle právoplatných rozsudkov, pracovali na tom, aby sa vzťahy v rodine zlepšili a aby došlo k dobrovoľnému odovzdaniu detí, k zlepšeniu komunikácie medzi rodičmi, ale aj k náprave vzťahov detí s matkou. Uviedla, že pán H. síce tvrdil, že je ochotný dobrovoľne odovzdať deti matke, no zároveň poukazoval na odmietanie oboch detí, ktoré sa prejavovalo aj v minulosti pri stretávaní v Snine pri Tesco. Ten istý názor prezentovali deti aj pri rozhovore na oddelení, najmä Z. vyjadrovala negatívny postoj k matke, absolútne odmietanie k nej ísť, no na druhej strane tento postoj bol spôsobený dlhodobou manipuláciou detí, čo potvrdili viaceré znalecké dokazovania vypracované v rámci aj trestného stíhania, aj v konaní o úprave práv k maloletým deťom. Znalci jednoznačne konštatovali dehonestovanie postavenia matky a odmietanie vplyvom otca a okolia, resp. rodiny, v ktorej žijú. Možno toto môže potvrdiť aj správanie Z. bez prítomnosti otca, ktorá neprejavovala žiaden odpor, komunikovala s matkou bezprostredne, dokonca sa dokázala s mamou smiať na nejakej historke ohľadom športu, pri zorganizovaní spoločného stretnutia s matkou na oddelení. H. rozprával veci, ktoré nemal ako zažiť, ani vidieť, bolo jasné, že to nie sú jeho vlastné slová. O silnom vplyve otca svedčí aj fakt, že po zmene postoja obžalovaného H. po výkone rozhodnutia u mal. H. sa zmenil aj postoj - správanie Z. s matkou, začala sa s ňou stretávať, uzavrela sa mediálna dohoda s rodičmi, ktorá sa rešpektovala a dodržiavala, a zrazu Z. nemala žiaden problém tráviť čas s matkou a rovnako je to aj u H.. Obžalovaný H. ich kontaktoval a dožadoval sa odovzdania detí na úrade práce, bola mu zaslaná odpoveď, aby umožnil prevzatie H. zo školy bez jeho prítomnosti a následne si dohodnú termín odovzdania Z.. Na tento mail nebolo reagované. Keď bol H. v škole, boli vždy prítomní pred budovou starí rodičia H. alebo pán H., takže matke nebolo umožnené bez ich prítomnosti prevziať si dieťa. Po jeho nástupe do školy v septembri si ho matka prevzala raz zo školy, H. odišiel bez problémov za ruku s mamou, bol u nej pár dní a po nástupe do školy znova si ho prevzal otec už v priebehu vyučovania, aby si ho nemohla vyzdvihnúť matka. Deti naozaj za prítomnosti otca matku odmietali a bolo zjavné, že s ňou neodídu, keď tam bude otec alebo starí rodičia. Bolo to v septembri 2017 už v čase právoplatnosti rozsudku o zverení detí matke. Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že tvrdenia o dobrovoľnosti odovzdania detí matke boli účelové. Stačilo ponechať H. u matky a mohla sa riešiť situácia ohľadom Z., nemuselo dôjsť až k výkonu rozhodnutia. Ani po stretnutiach na úrade nebolo možné zrealizovať odchod matky s deťmi z úradu, keď bol prítomný otec a deti o ňom vedeli. Prítomnosť otca a jeho vplyv boli tak silné, že deti neodišli dobrovoľne s matkou z úradu práce. Ani psychológ, ani pracovník úradu, nemôže v takom prípade deti nútiť odísť, oni majú poskytovať poradenstvo a pomoc v rodine, nie realizovať preberanie detí. Z. mala ochranársky postoj k H. a nechcela dopustiť ani to, aby on odišiel s mamou. Výkon rozhodnutia bol nariadený a odňatie oboch detí bolo plánované na deň 20.12.2017. Po tom, čo došlo k odňatiu mal. H. zo základnej školy, bol výkon prerušený, lebo v uvedený deň by sa už nedal zrealizovať u Z.. Po výkone rozhodnutia sa všetko zmenilo, niekoľkokrát sa stretli s rodičmi a na oddelení uzavreli dohodu vo veci stretávania sa s deťmi vždy na určité časové obdobie. Nakoniec dňa 11.07.2018 sa rodičia dohodli na trvalej úprave práv a povinností k mal. deťom. Táto dohoda bola predložená aj Okresnému súdu v Humennom a v zmysle nej sa rozhodlo. Teraz je situácia taká, že v súčasnosti s rodinou nepracujú tak intenzívne ako v minulosti, nie je to potrebné, rodičia rešpektujú konečné rozhodnutie súdu, deti sa stretávajú s oboma rodičmi, aj spoločne. Svedkyňa potvrdila, že zo strany obžalovaného v podstate neustále dochádzalo k porušovaniu rozhodnutia súdov ohľadne maloletých detí, a to až do obdobia po výkone rozhodnutia súdu, ktorý donútil otca deti - obžalovaného zmeniť postoj. Z. je toho času zverená do starostlivosti otca, H. do starostlivosti matky, a je upravený styk tak, že deti spolu jeden týždeň trávajú u matky a jeden týždeň u otca. Dohoda o tom bola spísaná 11.07.2018 na úrade práce, tento návrh dohody bol predložený súdu a súd túto dohodu schválil v júli 2018.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi zo spisu XT/XX/XXXX - rodným listom, rozsudkom XXC/XX/XXXX, rozsudkom KS Prešov XXCoP/X/XXXX, urgenciou, výzvou OS Humenné, uzneseniami súdov, opisom vysvedčení, odpoveďou z ÚPSVaR, charakteristikou, odpisom registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov, a zo spisu 3T/28/2018 so závermi znaleckých posudkov pripojených v tejto trestnej veci, s rozhodnutiami súdov, charakteristikou, s lekáarskymi správami a inými správami a s rozsudkom OS Humenné sp. zn. XXP/XXX/XXXX zo dňa 24.07.2018.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný H. H. svojím konaním oboma skutkami naplnil znaky skutkovej podstaty pokračujúceho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej, na základe čoho ho súd uznal vinným. V prvom skutku obžalovaný ako otec mal. syna H. a mal. dcéry Z., aj napriek tomu, že v civilnom konaní Okresný súd Humenné právoplatne rozsudkom sp. zn. XXC/XX/XXXX zo dňa 02.12.2014 zveril obe deti do osobnej starostlivosti ich matky H. H., od 02.11.2016, kedy tento rozsudok potvrdil odvolací súd, až do vydania uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 17.02.2017, sofistickým spôsobom odmietal vydať deti matke, aj keď sa snažil navodiť dojem, že ich vydať chce, neurobil nič, čím by odovzdania detí matke uľahčil, pretože jeho skutočným cieľom bolo deti nevydať a matke ubližovať. Za tým účelom deti proti matke navádzal, vykresľoval ju ako zlú a neschopnú matku, čím ich fakticky manipuloval a matke bránil ujať sa jej rodičovských práv i povinností, v dôsledku čoho museli byť voči nemu opakovane použité opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu - výzva Okresného súdu Humenné sp. zn. XXEm/X/XXXX zo dňa 01.04.2016 a uloženie poriadkovej pokuty uznesením sp. zn. XXEm/X/XXXX zo dňa 29.06.2016. V druhom skutku zahŕňajúcom obdobie po vznesení obvinenia dňa opätovne odmietal vydať deti matke až do dňa 24.07.2018, kedy došlo ku schváleniu dohody rodičov maloletých detí o zverení detí a úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom súdnym rozhodnutím v konaní Okresného súdu Humenné sp. zn. XXP/XXX/XXXX právoplatným 02.08.2018. Ani vtedy nerešpektoval rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. XXC/XX/XXXX zo dňa 02.12.2014 o zverení oboch detí do osobnej starostlivosti matky H. H. a o úprave svojho styku otca s deťmi. Dopustil sa teda pokračovacieho trestného činu, pretože ako páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových skutkov sa v takom prípade posudzuje ako jeden trestný čin, pretože všetky čiastkové skutky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin. V tejto trestnej veci boli vypočúť viacerí svedkovia, no výpovede sestry obvineného H. L. a kamaráta E. H. súd vyhodnotil ako účelové s cieľom napomôcť obvinenému; za vierohodnú považuje výpoveď sociálne pracovníčky H.. J. F., ktorá vyčerpávajúcym spôsobom a s nadhľadom popísala nielen situáciu v rodine rozvedených rodičov maloletých detí H. a Z., týkajúcu sa výkonu rodičovských práv a povinností, najmä styku s deťmi, ale poukázala aj na to, že problémy nastali z dôvodu dlhodobej manipulácie detí zo strany otca, ktorý pred deťmi dehonestoval postavenia matky a deti ju odmietali práve z dôvodu silného ovplyvňovania otcom. Uvedené bolo potvrdené aj viacerými znaleckými posudkami vypracovanými v trestnom konaní i v konaní o úprave práv k maloletým deťom, z ktorých vyplýva, že obžalovaný skutočne s obidvoma deťmi manipuloval, matku deti vykresľoval negatívne, aby deti k nej ísť nechceli, čo sa mu aj dlhšiu dobu darilo. Toto konštatovanie jednoznačne vyplýva zo záveru znaleckého posudku znalca PhDr. Eugena Čížeka, z odboru psychológie, klinická psychológia detí č. 91/2017, podľa ktorého maloletý H. je vo vzťahu k matke H. H. ovplyvňovaný až manipulovaný svojím otcom. Ak by matka deti skutočne bola taká, ako ju obžalovaný vykresľoval, tak znalci by určite deti neodporučili zveriť do jej osobnej starostlivosti a ani súd by nerozhodol o ich zverení matke. Tomuto záveru súdu nasvedčuje aj terajší stav, keď obidvaja rodičia deti už rešpektujú rozhodnutie súdu a deti si odovzdávajú podľa ich vzájomnej dohody.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa správy o povesti Obce Stakčín obžalovaný je rozvedený, žije v rodinnom dome spolu so svojimi rodičmi a deťmi, v obci a na verejnosti sa správa slušne a jeho správanie doposiaľ nebolo riešené na obecnom úrade.

Podľa odpisu registra trestov sa obžalovaný do stretu so zákonom v minulosti nedostal, nemá v ňom nijaký záznam.

Prokurátor uviedol, že aj keď obžalovaný H. H. spáchanie skutkov, kladených mu za vinu, popiera, na podklade výsledkov vykonaného dokazovania má za to, že sa ich dopustil, a preto navrhol uznať u neho vinu v zmysle podaných obžalôb a uložiť mu trest v dolnej polovici prípustnej trestnej sadzby s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu, prípadne peňažný trest za zohľadnenia poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. j/, bez priťažujúcej okolnosti.

Obžalovaný vo svojej záverečnej reči na svoju obhajobu povedal, že nikdy bývalej manželke nebránil v styku s deťmi, aby si ich zobrala, a ani to nemal nikdy v úmysle, preto žiadal o oslobodenie. Pri udelení práva posledného slova uviedol, že je nevinný.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného zistil prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život a nespáchal doposiaľ nijaký trestný čin (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Priťažujúcu okolnosť u neho súd nezistil.

Účelom trestu v trestnom konaní nie je odplata za spáchanie trestného skutku, ale ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Trest nesmie byť prostriedkom k riešeniu spoločenských problémov ani nástrojom spoločenských zmien. Cieľom k dosiahnutiu účelu trestu je zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým pôsobiť výchovne aj na ostatných členov spoločnosti. V prejednávanej veci súd dospel k presvedčeniu, že prevýchovu doposiaľ netrestaného obžalovaného H. H. v naznačenom smere, teda aby v budúcnosti viedol riadny život, je možné dosiahnuť aj bez trestu spojeného s odňatím osobnej slobody. Ako sankciu súd uložil obžalovanému samostatný peňažný trest vo výmere 300,- eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia mu ustanovil náhradný odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov, lebo je toho presvedčený, že aj takto uložený trest na neho bude dostatočne výchovne pôsobiť v tom smere, že si uvedomí nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa už žiadnej podobnej ani inej trestnej činnosti dopúšťať nebude, lebo v opačnom prípade, pri opätovnom trestnom stíhaní a odsúdení, by mu už hrozilo uloženie prísnejšieho trestu.

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia, bolo potrebné vo veci rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolanie môže podať, a to i proti vôli obžalovaného v jeho prospech, jeho zákonný zástupca, jeho obhajca a štátny orgán starostlivosti o mládež. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.